

NIVELUL DE FIBRINOGEN DIN SINGE ȘI INTERPRETAREA LUI ÎN BOLILE PULMONARE CHIRURGICALE, CU DEOSEBITĂ PRIVIRE ASUPRA CANCERULUI BRONȘIC

Boros M., Kulka F.

(Orvosí Hetilap, 102, Nr. 43, p. 2038)

Numeroase date relatate în literatura ca și observațiile autorilor arată că în cancerul bronșic, cea mai bună operabilitate și cele mai favorabile rezultate îndepărtate prezintă cazurile așa-zise „asimptomatice”, diagnosticate precoce, adică descoperite în cursul examenelor de depistare. Date relatate recent în literatură indică faptul că între nivelul de fibrinogen din singe și anumite afecțiuni pulmonare, mai ales cancerul bronșic, există o corelație. *Schultz, Gietzelt, Lühr și Grummel* ca și *Kernütz* au găsit că în cancerul bronșic cantitatea de fibrinogen din singe este crescută și consideră că acest fapt poate fi utilizat la stabilirea diagnosticului și în diagnosticul diferențial.

Autori au studiat următoarele probleme: 1. gradul de hiperfibrinogenemie în unele îmbolnăviri pulmonare și deosebirile ce le prezintă diferitele afecțiuni pulmonare; 2. dacă punerea în evidență a hiperfibrinogenemiei este utilizabilă la stabilirea diagnosticului și în diagnosticul diferențial al cancerului bronșic; 3. care este corelația între cantitatea de fibrinogen, numărul leucocitelor și viteza de sedimentare a hematilor.

Fibrinogenemia a fost determinată cu ajutorul procedurii *Rainer* și *Cheung*, pe care autori articolului l-au modificat.

La grupa martori, formată din animale de aceeași vîrstă, cantitatea normală de fibrinogen a fost stabilită la valoarea de 255,83 mg %, iar diseminarea la $\pm 16,08\%$. Dintre cei 23 de bolnavi de cancer bronșic, la 19 (82,6% din cazurile examinate) s-a găsit o hiperfibrinogenemie considerabilă. Valoarea medie a fost de 401,37 mg %, diferența față de media normală fiind semnificativă. În schimb, la 2 bolnavi al căror diagnostic de cancer bronșic a fost confirmat și operator, cantitatea de fibrinogen a prezentat o valoare normală. Studiind cazurile lor autori trag concluzia că examenul fibrinogenemiei nu dă rezultate interpretabile, ca mijloc de stabilire a diagnosticului precoce sau de depistare a afecțiunii canceroase. În schimb acest examen poate furniza indicații valoroase în procesele mai extinse, sau la diferențierea proceselor productive de tuberculoză pulmonară. Clasificînd materialul lor potrivit structurii tisulare a cancerului pulmonar, autori au ajuns la rezultate interesante, constatînd că în cancerele cu celule diferențiate valoarea medie a fibrinogenemiei a fost de 327,57 mg %, iar în cazurile de cancer cu caracter nediferențiat a fost de 433,62 mg %. La patru bolnavi fibrinogenemia a fost controlată timp de 6 săptămîni după executarea cu succes a operației radicale: dintre aceștia, la doi valoarea inițială nu a fost crescută și nu a scăzut nici după operație, iar la ceilalți doi, cantitatea de fibrinogen ridicată a scăzut respectiv s-a normalizat după operație. Această observație confirmă supoziția că între cancerul bronșic și fibrinogenemie există corelație.

La 24 de bolnavi suferind de tuberculoză productivă, valoarea medie a cantității de fibrinogen a fost de 260,58 mg %, constatîndu-se doar deosebiri minime.

Între numărul leucocitelor, viteza de sedimentare a hematiliilor și fibrinogenemie nu s-a putut pune în evidență o corelație caracteristică și interpretabilă din punct de vedere statistic.

Legătura dintre unele afecțiuni pulmonare și cantitatea de fibrinogen este dovedită și de faptul că fibrinogenemia prezintă valori crescute, atît în cazurile de abces pulmonar și de anumite tumori mediastinale, cît și în cele de tuberculoză pulmonară exsudativă. Faptul acesta permite să se conchidă că hiperfibrinogenemia este caracteristică pentru procesele manifestate prin distrugerii masive ale țesutului pulmonar.